

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-הזורק	מימרא	אפילו הוא עמה במטה כל.											
		לא שנו אלא במטה שלו, אבל במטה שלה - מגורשת.											
		במטה שלו - אינה מגורשת, במטה שלה - מגורשת.											
		ובמטה שלה מגורשת, כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה: כליו של לוקח ברשות מוכר - קנה לוקח											
		לא צריכא דגבוה עשרה.											
		והאיכא מקום כרעי											
		אמקום כרעי לא קפדי אינשי.											
		לתוך חיקה או לתוך קלתה - מגורשת.											
		אמאי? כליו של לוקח ברשות מוכר הוא											
		כגון שהיתה קלתה תלויה בה.											
		וכן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא: כגון שהיתה קלתה תלויה בה.											
		קשורה אע"פ שאינה תלויה.											
		כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה.											
		כגון שהיה בעלה מוכר קלתות.											
		מקום חיקה קנוי לה, מקום קלתה קנוי לה.											
		מ"ט דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה.											
		זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה, או לתוך כל דבר שהוא קלתה - הרי זו מגורשת.											
		כל דבר שהוא קלתה לאיתווי מאי?											
		לאיתווי טסקא דאכלה בה תמרי.											
		אמר לה כנסי שטר חוב זה, או שמצאתו מאחוריו, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך.											
		נתן בידה והיא ישנה, ניעורה, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך.											
		כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי? הוה ליה טלי גיטיך מעל גבי קרקע											
		טלי גיטיך מעל גבי קרקע - לא אמר כלום											
		אימא: ששלפתו מאחוריו.											
		שלפתו נמי, הא בעינא ונתן בידה וליכא											
		לא צריכא, דערק לה חרציה ושלפתי.											
		אמר לה כנסי שטר חוב זה, או ששלפתו מאחוריו, קראתו והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך, - דברי רבי											
		לעולם אינו גט, עד שיתלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך.											
		נתנו בידה והיא ישנה, ניעורה וקוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך, דברי רבי											
		עד שיתלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך.											
		וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא, בההיא קאמר רבי, משום דבת איגרושי היא, אבל נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא - אימא מודי ליה לרבי שמעון בן אלעזר ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר, אבל בהך - אימא מודי ליה לרבי, צריכא.											
		כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט, ניעור - אינו גט, דהויא ליה חצר המשמרת שלא לדעתה.											
		ישן ומשמרתו - הרי זה גט, אמאי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-הזורק	מימרא	וכי תימא ישן שאני											
		והא אמר רבא: כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה, והלכתא: בכפות.											
		היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה, קרוב לה - מגורשת, קרוב לו - אינה מגורשת, מחצה על מחצה - מגורשת ואינה מגורשת.											
		וכן לענין קדושין.											
		וכן לענין החוב, אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו, קרוב למלוה - זכה המלוה, קרוב ללוה - הלוה חייב, מחצה על מחצה - שניהם יחלוקו.											
		היכי דמי קרוב לה, והיכי דמי קרוב לו?											
		ארבע אמות שלה - זהו קרוב לה, ארבע אמות שלו - זהו קרוב לו.											
		היכי דמי מחצה על מחצה?											
		כגון שהיו שניהם עומדין בארבע אמות.											
		וליהוה מינייהו קדים?											
		וכי תימא דאתו תרוייהו בהדי הדדי											
		והא אי אפשר לצמצם											
		הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן, וגט יוצא מארבע אמות שלו לד' אמות שלה.											
		והא אנד גביה											
		הכא בשתי כיתי עדים עסקינן, אחת אומרת קרוב לו ואחת אומרת קרוב לה.											
		קרוב לה - שנינו אפילו מאה אמה, וקרוב לו - שנינו אפילו מאה אמה.											
		היכי דמי מחצה על מחצה?											
		אמר רב שמן בר אבא, לדידי מיפרשא לה מיניה דרבי יוחנן: הוא יכול לשומרו והיא אינה יכולה לשומרו - זהו קרוב לו, היא יכולה לשומרו והוא אינו יכול לשומרו - זהו קרוב לה, שניהם יכולין לשומרו, שניהם אינן יכולין - זהו מחצה על מחצה.											
		אמר רבנן קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יוחנן הכי											
		אמר: ידעין חברין בבליאי לפרושי כי האי טעמא.											
		כל שהוא קרוב לה מלו, ובא כלב ונטלו - אינה מגורשת											
		אינה מגורשת, כל היכי תינטריה ותיזיל?											
		אלא לאו ה"ק: כל שקרוב לה מלו, ואילו בא כלב ונטלו והוא יכול לשומרו והיא אינה יכולה לשומרו - אינה מגורשת.											
		שיננא, כדי שתשוח ותטלנו, ואת לא תעביד עובדא עד דמטי גיטא לידה.											
		הוה עובדא הכי ואצרכוה חליצה.											
		וכן לענין קדושין.											
		לגיטין אמרו ולא לדבר אחר.											
		וכן לענין קדושין											
		שאני התם, דכתי: (דברים כ"ד) ויצאה והיתה.											

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-הזורק	מימרא	איתיביה:										◊	
וכן לענין החוב, זרוק לי חובי וזרקו לו, קרוב למלוה - זכה הלוח, קרוב ללוה - הלוח חייב, מחצה על מחצה - שניהם יחלוקן												◊	עח:
הכא במאי עסקינן - דאמר ליה זרוק לי חובי ותיפטר.												◊	עח:
אי הכי, מאי למימרא?												◊	עח:
לא צריכא, דאמר ליה זרוק לי חובי בתורת גיטין.												◊	עח:
ואכתי מאי למימרא?												◊	עח:
מהו דתימא, מצי אמר ליה משטה אני בכ, קמ"ל.												◊	עח:
גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו - אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת מאי טעמא? בעינן כריתות וליכא.		רב חסדא:										◊	עח:
היתה ידה עשויה כקטפרס וזרקו לה, אף על פי שהגיע גט לידה - אינה מגורשת.		רב יהודה:										◊	עח:
אמאי? הא כי נפיל - בארבע אמות דידה קא נפיל												◊	עח:
בדלא נח.												◊	עח:
ותיגרש מאוירא דארבע אמות												◊	עח:
ארבע אמות שאמרו, יש להן אויר או אין להן אויר?		תפשוט דבעי רבי אלעזר:										◊	עח:
תפשוט דאין להן אויר?												◊	עח:
הכא במאי עסקינן - בעומדת על גב הנהר, דמעיקרא לאיבוד קאי.												◊	עח: